

TENTOONSTELLING: DE REALISTEN

Realisme in de kunst omvat alle onderwerpen die werkelijk waar te nemen zijn, en dient als doel om de werkelijkheid zo objectief mogelijk af te beelden, in welke discipline dan ook. Maar wat verstaan de exposerende leden van het KCB onder dat rekbare begrip realisme...? De tentoonstelling, die loopt t/m 3 mei, is te zien in de expositieruimte van het KCB op de eerste verdieping van Kranenburgh. De opening is op zondag 22 maart 17:00 door de voorzitter van het KCB.

De deelnemende kunstenaars zijn: Nuray Atas (schilder), Jaap Borgers (multidisciplinair), Rob Clous (schilder, graficus, keramist), Jan Grotenbreg (schilder), Martijn Jansen (schilder), Allard Kaai (schilder), Rob Komen (multidisciplinair), Kees de Kort (schilder), Angeline Lips (schilder), Piet Lont (graficus), Cis Luttkhuis (fotograaf), Hans van Marwijk (schilder), Nan Mulder (graficus, schilder), John Ory (schilder), Henk Padt (schilder), Hayo Riemersma (schilder), Peter H. Toxopeus (fotograaf), Ludo Winkelman (schilder). Op de volgende pagina's in dit nummer leest u meer over deze kunstenaars.

AFORISME

**De werkelijkheid verbeelden,
een contradictio in terminis.**

KANTIJN

Voor het KCB was *Chaos in Schoonheid* een succesvolle tentoonstelling. Van meerdere kunstenaars is werk verkocht. Ook de hieraan gekoppelde drie concerten van Corinne Moerbeek en de film- en gespreksmiddag voor kunstenaars en belangstellenden waren zeer geslaagd en goed bezocht. De film van Theo Steemers en Ton Voermans over de motivatie van de deelnemende kunstenaars is een prachtig document geworden.

Ook de opening van de *Salon van Nieuwe Leden* op 1 februari was bijzonder geslaagd. Het leverde een mooie tentoonstelling met goed werk.

De Lucebert tentoonstelling in Kranenburgh heeft bijzonder veel landelijke en plaatselijke publiciteit gekregen. Als bestuur hebben wij hier echter veel commentaar op gekregen. Vooral dat weinig of nooit het KCB genoemd werd bij radio- of tv opnamen en andere publicaties. Ook dat er aan de balie te weinig gewezen werd op de tentoonstelling in de villa. Dat laatste is denk ik niet helemaal correct. De uitnodigingskaart lag prominent op de balie en werd meestal meegegeven met verdere aanwijzingen.

Binnenkort is er een evaluatie van het bestuur met Kees Wieringa over hoe de afgelopen periode is gelopen, wat de problemen zijn en ook wat de positieve kant is van het KCB in Kranenburgh. Hoe het wederzijds ervaren wordt en wat verdere mogelijkheden zijn. De ontvangen commentaren zullen uiteraard ook op de agenda komen. In de eerste ledenvergadering van 2015 komen we hierop terug. Persoonlijk denk ik dat de Lucebert tentoonstelling een uitzondering is door de enorme bekendheid van Lucebert en de graagte die dit opwekt bij de media. Makkelijk scoren aan alle kanten.

In ieder geval doen wij ons uiterste best om het KCB in de publiciteit te krijgen en te houden. Daarbij krijgen we ook steeds de medewerking van de communicatieafdeling van Kranenburgh. We kondigen tentoonstellingen uitgebreid aan, publiceren persberichten, zetten het in de uitladders en in de Kranenburgh nieuwsbrief. Meer en beter kan echter altijd. Heeft u ideeën hierover dan kunt u deze zenden naar info@kcb.nu. Misschien zijn er andere klachten die leven. Ook die zijn welkom. Oude klachten mogen ook, anders vergeten we ze misschien.

Dit jaar organiseert de activiteitencommissie een aantal KCB podiumavonden in Kranenburgh. De eerste is op 21 maart, de volgende op zaterdag 20 juni. Een ander initiatief is het organiseren van een zomeratelier in de tuin van Kranenburgh met als thema olieverf. U hoort hier meer over.

Wij hopen u weer te zien op de podiumavond van 21 maart en de opening van *De Realisten* op 22 maart om gezamenlijk het glas te heffen, bij te praten en voortdurend verder te werken aan het bestaan en de toekomst van wat Hayo Riemersma ons laatst schreef: een zelfbewuste kunstenaarsvereniging. Dat is het en dat blijven we!

Irma Haarman, voorzitter

TENTOONSTELLING: DE REALISTEN

22 MAART T/M 3 MEI 2015

Peter H. Toxopeus

(Amsterdam, 1943), fotograaf. Opleiding: Docent drama, Mime/Bewegingstheater, Sociale en Culturele pedagogiek/Kunsteducatie. Sinds 2000 eigenaar van ARTOX fotografie en vormgeving. Onlangs verscheen: *Kranenburgh, Een kleine fotogeschiedenis*, als geschenk voor vrijwilligers en medewerkers van het museum. 'Voor de tentoonstelling *De Realisten* wist ik direct welke foto's ik bijeen moest brengen. Zij tonen de schoonheid van het alledaagse. Ik dacht niet aan de 19e-eeuwse schilders, niet aan de 'Nouveaux Réalistes' in Frankrijk (1960), maar aan Jopie Huisman en Henk Helmantel. Mijn beelden hoefde ik slechts te kaderen tot 'foto-schilderijen'. Acht zijn er nu tentoongesteld onder het motto van G.K. van het Reve: 'De werkelijkheid herken je aan haar onwaarschijnlijkheid.' En Jopie Huisman schreef: 'Hetgeen niet is, kan niet geteld worden.'

(artox.nl)

Nan Mulder

(Leiden 1948). Opleiding grafiek en schilderen aan de Gerrit Rietveld Academie. Later zelf als docent verbonden aan colleges of art in o.a. Edinburgh en Dublin. 'In deze expositie laat ik twee kleine olieverf schilderijen zien van een interieur. Beide werken zijn realistische weergaven van een kamer in mijn huis in Edinburgh waar ik dertig jaar woonde. Een, the anteroom, is in de winter. De sneeuw waait naar binnen want zo voelt dat in een Georgian flat zonder cv. Maar op de muur zit vlasbehang en er is een tui zichtbaar: beelden van Nieuw Zeeland, waar ik de winters doorbreng. De andere kamer, *the yellow room*, is in het volle licht, terwijl de rest van het huis donker is. Je weet niet precies wat er in die kamer gebeurt.'

(nanmulder.com)

Piet Lont

(Wieringen, 1947). Opleiding aan de Rijksakademie in Amsterdam en de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten Antwerpen. Geboren niet ver van het wad zou Piet, net als vader en grootvader, visser worden. Maar het liep anders.

Wel werden wad, vis en het vissen belangrijke thema's voor hem. 'Op vrijdag zat ik naast mijn grootvader als hij paling rookte in een ijzeren vat. Zijn huis is nu mijn huis en zijn nettenboet (schuur waar de visnetten worden gerepareerd, *red.*) is nu mijn atelier.'

Piet maakt o.a. olieverfschilderijen, pastels, glas-in-loodramen en

houtsneden. Daarnaast heeft hij een kleine drukkerij voor het drukken van bibliotheke boeken. In zijn werk komt zeker zijn liefde voor de zee, voor de stad en voor de mensen naar voren.

(pietlont.wordpress.com)

Martijn Jansen

(Bergen, 1976). Opleiding aan de Hogeschool voor de Kunsten Utrecht. Zijn schildertalent manifesteerde zich al op jonge leeftijd. Reeds in zijn vroege jeugd waren pen, potlood en penseel belangrijke, eigenlijk onmisbare, attributen.

Hij gebruikt Siberisch krijt, olieverf en acryl op doek en papier. Zijn werk kenmerkt zich door

detail en fenomenaal kleurgebruik. Weelderige welvingen zijn een grote inspiratie voor hem. Maar ook het alledaagse boeit hem, zoals een hond of een verfblik. En vaak ligt er voor de oplettende kijker een vleugje humor in zijn werk verscholen. Zoals bij de titel van het werk hiernast afgebeeld (olieverf op doek): *Quit smoking...*

(ateliertmartijnjansen.nl)

Allard Kaai

(Alkmaar, 1964), afgestudeerd aan de Hogeschool voor de kunsten in Utrecht, schildert landschappen en stillevens, in olieverf op paneel. Hij brengt de verf op een pasteuze manier aan, waardoor een heel kenmerkend handschrift ontstaat.

'Hoe realistisch kan het worden als je naar de waarneming werkt? Ik sta met mijn spullen buiten,

midden in het landschap. Daar, ter plekke, moet het in één keer gebeuren. Zo ontstaat eenheid van tijd, plaats en handeling. Na afloop moet ik er afblijven, niet buiten dit moment stappen en verder zoeken. Het is dan ook geen geschilderde foto maar meer een samengestelde compositie: een realistisch en subjectief verslag van het moment, je gemoedstoestand en van het landschap dat bij je voeten begint en tot de hemel reikt.'

(www.kaai.nl)

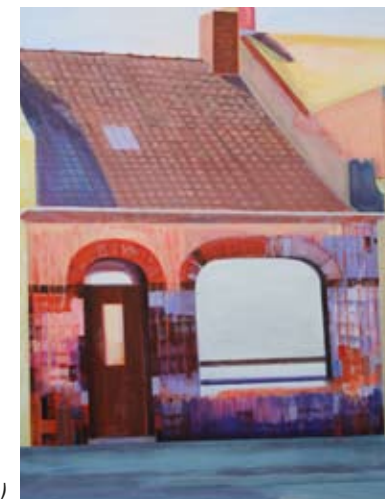
Angeline Lips

'Dit schilderij is ontstaan n.a.v. een bestaand huisje dat ik zag in Vlaanderen. Het stond, tussen andere huizen ingeklemd, in een straat in De Panne. Het had een ongebruikelijke gevelbedekking van chocoladebruine vloertegels. In de gevel weerspiegelden zich de kleuren van auto's die er geparkeerd stonden. Maar ook de lucht, de hele lichtsituatie, waardoor alles een nog wonderbaarlijker

uiterlijk kreeg.

Wat is werkelijkheid? Wat is realisme? Die scheppen wij zelf, we spelen ermee. In mijn schilderijen ga ik uit van wat ik om me heen zie. Maar ik wil altijd vraagtekens zetten, alleen al door de manier waarop ik vervolgens de werkelijkheid weergeef. Zo kan een schilderij met de weerbarstigheid van de realiteit strijden en een neerslag van "een andere werkelijkheid" worden.'

(angelinelips.nl)

Cis Luttkhuis

(Raalte, 1948), fotograaf. Op straat beweegt alles om je heen: doordat je loopt en kijkt, doordat de mensen zich verplaatsen, doordat je perspectief op de gebouwde omgeving zich steeds wijzigt, het licht voortdurend verandert, enzovoort.

Cis Luttkhuis over straatfotografie: 'De beelden die ik maak zijn foto's van de openbare ruimte, van de mensen

en van de dingen van mensen daarin. Ik kijk naar gebouwen, tussenruimten en straten, naar alles wat zich daarin bevindt: objecten, grafische elementen en architectuur. Waar ik op let zijn situaties, met of zonder mensen, die - ogenschijnlijk gewoon, maar toch - op de een of andere manier afwijkend of bijzonder zijn. Centraal staat daarbij de vraag wie de mens is: wat vertelt het beeld over hem?'

(cisluttkhuis.nl)

Hans van Marwijk

(Bergen, 1947), kwam al op zeer jonge leeftijd in aanraking met kunstbeleving omdat zijn ouders veel vrienden en familie hadden in die kringen. Hun liefde voor de kunst heeft hem gestimuleerd om les te nemen bij Jaap Sachs, Nico G. Berkhout, Mies Bloch en schriftelijk, vooral voor de techniek, de Parijse Tekenaacademie. Vaak kwam hij over de vloer bij Matthieu

Wiegman en Kees Jansen om te observeren. Hans: 'Ik heb dus een oude leerschool gehad, tekenen met diverse materialen en schilderen in olieverf. Bij voorkeur werk ik op groot formaat doek en bijna nooit in opdracht omdat dit mijn bewegingsvrijheid in de weg staat. Mijn leefomgeving, de duinen en de ruimte van de polders, inspireren mij daarbij zeer.'

(hansvanmarwijk.nl)

Hayo Riemersma

(Drachten, 1950). Koninklijke Academie voor Beeldende Kunsten Den Haag. 'Als schilder maak ik gebruik van de volle bandbreedte van figuratie tot abstractie. Werken kunnen volledig abstract zijn, maar ook - en soms in hoge mate - realistisch. Binnen het realisme is het portret altijd een vaste categorie geweest met herkenbaarheid als voor-

waarde. Maar een schilderij moet ook, vind ik, een 'werk' zijn, dat op zichzelf bekeken en gewaardeerd moet kunnen worden, en dus niet alleen als afbeelding.

Altijd gaat het om de manier van schilderen: ook de verst doorgevoerde vorm van realisme moet er 'geschilderd' uit blijven zien. Abstracte elementen sluipen er vaak toch weer in en hebben soms weer de overhand. Ze verwijzen naar wat je zou kunnen noemen de realiteit van het schilderij: naar materie, naar verf, naar textuur.'

foto:
Peter H. Toxopeus (l)
Thijs Quispel (r)

(hayoriemersma.nl)

Henk Padt

(Doetinchem, 1947), opleiding aan de Gerrit Rietveld Academie. Halverwege de jaren zeventig begon hij met het maken van abstract-expressionistische schilderijen. Zijn werk kreeg erkenning toen hij in 1982 werd genomineerd voor de Koninklijke Subsidie voor de Vrije Schilderkunst. In de jaren tachtig kwam zijn schilderscarrière pas echt op gang, er volgden

exposities in binnen- en buitenland. Daarna werd zijn werk meer en meer realistisch. Hij voelde zich aangetrokken tot het romantisch realisme, de melancholie van het landschap. Hij liet zich inspireren door schilders als Eugène Delacroix, Théodore Géricault en De Chirico. Halverwege de jaren negentig werd zijn werk weer abstract met af en toe een figuratief werk om uiteindelijk uit te komen bij zijn huidige werk.

(henkpadt.nl)

Jaap Borgers

(1947). Opleiding Academie Artibus - thans Hogeschool voor de Kunsten - in Utrecht (schilderen, tekenen) en Rietveld Academie (beeldhouwen, glasblazen). Oorspronkelijk is zijn werk gebaseerd op realisme. Zijn eerste schilderijen en tekeningen hadden een neo-realistische of magisch-realistische inslag. Later werden zijn tekeningen en aquarellen wat poëtischer van aard. Hij werkte ook langere tijd in Finland waar hij in aanraking kwam met de Japanse 'Raku' techniek wat resulteerde in beelden opgebouwd uit dunne, Raku gestookte, kleiplakken waarin hij afdrukken verwerkte van eerder gemaakte portretten. Momenteel combineert hij deze manier van werken in klei, met onderde-

len van oud, verweerd ijzer. Ook combineert hij tekeningen met gedeeltelijk vergane materialen. Jaap Borgers heeft met uiteenlopend werk geëxposeerd in galeries in Nederland, Frankrijk, Portugal, Duitsland, Denemarken en Finland.

(jaapborgers.nl)

Jan Grotenbreg

(Alkmaar, 1946), schilder. Opleiding Academie voor Beeldende Vorming Tilburg. In 2000 voegde Grotenbreg een nieuwe dimensie toe aan zijn werk, toen hij begon te experimenteren met cement op linnen als ruwe ondergrond. Het resultaat is vaak vergeleken met de fresco. 'Dankzij moderne materialen kan ik werken op een droge laag kalkachtig cement met acrylverf. In eerste instantie betrof mijn interesse slechts het maken van een muur. Die ontstond dan bij het opbrengen van het cement waarbij ik het vervolgens niet kon nalaten er een ibis op te schilderen.

Dit vormde het uitgangspunt voor een reeks dierenstudies. Bij de keuze van de dieren worden basale emoties en eigenschappen als woede, opstand, tederheid, verwondering, eenzaamheid, wijsheid en elegantie in beeld gebracht.'

(jangrotenbreg.nl)

John Ory

(Groet, 1965). Opleiding aan de Gerrit Rietveld Academie. 'Het leven is een collage, ik schilder het leven.' Vanuit dit motto componeert de Schoolse kunstenaar intuïtief zijn schilderijen met abstracte en figuratieve beeld-

elementen. Beelden uit de dagelijkse werkelijkheid worden zo als het ware gerecycled. Deze beelden vindt hij o.a. in krant en tijdschrift maar kunnen ook stukjes verpakingsmateriaal zijn. Hij legt daarmee in zijn werk nieuwe verbanden en creëert nieuwe betekenissen. Het realisme is voor hem altijd meer een middel dan een doel op zich. Hij beweegt zich met zijn werk op het

scheidingsvlak tussen abstractie en realisme, steeds zoekend naar evenwicht en dynamiek. Ook in de hier geëxposeerde en in opdracht vervaardigde portretten blijft hij compromisloos in zijn werkwijze.

(info via facebook)

Kees de Kort

(Nijkerk, 1934), opleiding aan de Kunstacademies te Amersfoort en Utrecht, schildert, tekent en ontwerpt. Tentoonstellingen en opdrachten in binnen- en buitenland. De laatste jaren werkt hij voornamelijk aan schilderijen waar varkens prominent op aanwezig zijn. Zelf zegt hij over zijn onderwerpkeuze: 'Hoe varkens reageren, denken, of de

wereld beleven, weten we niet. Wij zien slechts de buitenkant. Hoewel de vorm van de dieren in veel van mijn schilderijen soms abstract overkomt, is er toch herkenning. Zonder herkenning zouden de schilderijen geen emotie teweeg brengen. Het soms heftige spel met vormen, rompen en karkassen in een andere omstandigheid dan de werkelijkheid, vind ik intrigerend, zonder dat het beeld zwaar wordt. De rauwheid heeft een schoonheid in zichzelf.'

(keesdekort.eu)

Nuray Atas

(Istanbul, 1942). Opleiding aan de Academie voor Beeldende Kunst in Istanbul en daarna een postacademische opleiding aan de Rijksakademie van beeldende kunsten in Amsterdam. 'Mijn grootmoeder noemde mij vroeger *minister van onnodige zaken* omdat ik altijd zat na te denken en te tekenen. En dat is nog steeds zo. Ik maak geen abstracte, geen minimale

kunst. Wel zoek ik sporen van de werkelijkheid in beweging en het ritme in de natuur: een verborgen realisme.' Nuray Atas is inmiddels een multidisciplinaire ontdekkingsreiziger in de beeldende kunst. Haar schilderijen geven een krachtige indruk van spontaniteit en kleur. Geometrische basisvormen die een nauwe verbinding aangaan met de natuur zijn essentieel voor haar werk dat tegelijkertijd ook dromerige bespiegelingen oproept.

(nuray.nl)

Rob Komen

(Alkmaar, 1953). Veelzijdig kunstenaar: schilder, graficus, tekenaar, dichter, fotograaf. Hij nam o.a. deel aan de Internationale Grafiektentoonstelling in Cadaqués (E), de fototentoonstelling/manifestatie *Nacht van Tibet* in de Melkweg (opening door de Dalai Lama) en de SLeM-projecten *Windnomaden* en *Wadland* van Oerol. Nog een paar wapenfeiten: gedichtenbundels van Rob zijn opgenomen in de collecties van de Koninklijke Bibliotheek Den Haag en Poëzie Centrum Gent (B). O ja, hij won de eerste prijs bij Cultuur Primair Nederland voor het fotografieproject *Kinderen nemen de Tijd*.

Motto van de docent Beeldende Kunst die hij ook nog is: "Veranderen, niet stilstaan. Uitproberen en verder gaan. Niet jezelf gaan inhalen. Steeds anders en niet stilzitten. Inspireren. Voordoelen en mogelijkheden laten zien. Niets blijft hetzelfde behalve verandering."

(robkomen.nl)

Rob Clous

(Haarlem, 1940). Zijn werk bestaat voornamelijk uit kleu- retsen. Ook maakte hij een groot aantal wandversieringen voor scholen, bedrijven en openbare gebouwen. Zijn ontwerpen zijn zeer uiteenlopend, in belangrijke mate geïnspireerd door zijn buitenlandse reizen. Maar ook onderwerpen dicht bij huis kunnen hem intrigeren. Zo werkte hij de afgelopen jaren aan een serie prenten over de restauratie van Tuinwijk-Zuid (jaren 20, architect J.B. van Loghem) in Haarlem. Verder maakte hij prenten in opdracht van bijvoorbeeld de Kamer van Koophandel en V&D, als relatie- of jubileumgeschenk. Vanaf 2004 legt hij zich toe op keramische projecten als vazen, schalen, panelen en piramides. 'Maar de laatste jaren maak ik ook schilderijen. Op dit moment werk ik aan een serie over de Hondsbossche Zeewering.'

(robclous.nl)

Ludo Winkelman

(Den Haag 1959). Opleiding aan de Academie voor Beeldende Vorming te Amsterdam.

Hij maakt portretten en schilderijen met een grotere mate van abstractie, waarbij de natuur vrijwel altijd het vertrekpunt is. Zelf zegt hij daarover: 'Dat mijn werk heel verschillend van uitdrukking kan zijn, sta ik mijzelf toe. Dit mede dankzij

kunstenars als Gerhard Richter, die het keurslijf van één enkele stijl hebben opgebroken. In zijn *Song of Myself* schreef Walt Whitman lang geleden: "I resist anything better than my own diversity." Daarin herken ik mijzelf volkomen.' Bij zijn portretten is Ludo Winkelman altijd geïnspireerd door tribale culturen. En acteurs en dansers.

(ludowinkelman.nl)

ACTIVITEITEN KCB-LEDEN

(voor vermelding in de rubriek activiteiten leden: stuur je info aan de redactie)

- **Jaap Ploos van Amstel** tentoonstelling *Tekenaars* in Kunstzaal van Heijningen, Noordeinde 152A, Den Haag. Nog t/m 16 maart. Tentoonstelling *De waarde van het verenigen* in het kader van 'Arti 175 jaar' in Arti et Amicitiae, Rokin 112, Amsterdam, 21 maart t/m 3 mei. Tentoonstelling *Zes*

tekenaars en een beeldhouwer in De Vishal, Grote Markt 20, Haarlem, 19 apr t/m 31 mei.

- **Jan van der Haven, Joop Hollanders, Regula Maria Müller, Bert Neelen, Rob Schreefel, Ger Vieggers** beeldtentoonstelling *IJzingwekkend* in Kunsthal 45, Konings- traat 45, Den Helder, nog t/m 15 mrt: do/zo 13:00-17:00.

- **Willem van Weeghel** expositie in Galerie Franzis Engels, Nieuwevaart 200, Amsterdam, nog t/m 22 mrt (do/za).

- **Rob Clous** solotentoonstelling in De Waag, Spaarne 30, Haarlem, 2 t/m 19 apr do/zo 13:00 17:00.

- **Nan Mulder** tentoonstelling *New Bridges 11:11* Galéria Miloša Alexandra Bazovského, Trenčín, Slowakije, nog tot 22 mrt.

- **Cees Smit** grafisch werk in De Loods, Elisabethlaan 161, Aarschot (B), nog t/m 20 mrt.

- **Allard Kaai** expositie Gemeentehuis Uitgeest, 4 mrt t/m 24 apr en Open Atelierdagen Uitgeest op 27&28 jun.

SOCIËTEITSBERICHTEN

Elke laatste vrijdag van de maand (uitgezonderd juli en augustus) van 17:00 tot 19:30 soos in de foyer van Kranenburgh.

Elkaar weer ontmoeten en genieten van de meegebrachte hapjes maar vooral van de presentatie van de voor deze gelegenheid uitgenodigde kunstenaar.

Het programma voor de komende tijd:

- 27 maart: **Nan Mulder**, graficus / schilder. Gespecialiseerd in mezzotint, een techniek die zij combineert met technieken als reliëfdruk, zeefdruk, fotogravure en etsen.

- 24 april: **Regula Maria Müller**, monumentaal design. Fotowerken van bloemstillevens en duizenden kralen die tot objecten worden gehaakt.

- 29 mei: **Rob de Vries**, schilder en architect. '...en het materiaal is onversneden, puur, zoals hout, gesso, zout en goud...'

En dan, om maar alvast in de agenda te zetten:

- 26 juni: **Inez & the Locals**, de band die speciaal voor ons naar Bergen komt om het sociëteitsjaar feestelijk met ons af te sluiten. Steekwoorden: jazzy, blues, cajun.

SEIZOENVOORSTELLING

De activiteitencommissie van het KCB organiseert in 2015 een viertal seizoenvoorstellingen waarin zowel musici en theatermakers als schrijvers en dichters wat meer in de spot komen te staan. De voorstellingen vinden plaats in maart, juni, september en december in het auditorium van Kranenburgh.

De eerste is op zaterdag 21 maart met voor de pauze de muziekvertelling *Waarom de zee zo zout is* (verteller Hans Langeree, zangeres Wies Kavelaar, gitarist Wouter Mooy) en na de pauze muziek en poëzie met *Brieven aan mijn kind* (Jabik Veenbaas voordracht, Maria Delver zang, Corinne Moerbeek piano).

Op 20 juni is de tweede met een bewerking van Simeon ten Holt's *Bagatellen* door Kees van Unen. Muziek: Jan van Wijk, poëzie Ruud Osborne.

(zie ook www.kcb.nu)

IN MEMORIAM OTTO HEUVELINK (1942-2015)

Wat zal ik zeggen? Het is zo snel gegaan.

Begin januari schreef Lia ons dat 2014 slecht geëindigd was.

Otto was ziek geworden en moest geopereerd worden.

Tijdens de behandelingen bleek dat er meer aan de hand was en dat er een tweede operatie nodig was. Deze laatste heeft hij niet overleefd.

Otto was lid van het KCB sinds 1975. Sterk betrokken bij het wel en wee van de vereniging. De belangrijke, ernstige kwesties maar ook de gezelligheid en de vrolijke noot, als barkeeper bij de soos.

De laatste jaren was hij lid van de ballotagecommissie. Een zware taak, die hij uitvoerde

met de van hem zo bekende zorgvuldigheid en scherpe blik op kunst en detail. Wij zijn hem daar bijzonder dankbaar voor.

Op 28 november, tijdens de laatste ledenvergadering, schilderde hij ons voor hoe wij een denktank zouden kunnen vormen met als doel ontwikkeling en voortbestaan van het KCB. Dat ligt nu even stil, maar we zullen zijn idee verder vorm geven. Want hij heeft gelijk, het is nodig en belangrijk voor een werkbare visie op de toekomst.

Otto volgde de Rietveldacademie, beeldhouwen en keramiek. Later kwam de industriële vormgeving die hem aantrok en inspireerde. Hij was bijzonder productief. Diverse gemeen-

ten kozen voor monumentale werken van zijn hand. En dan zijn er de prachtige bronzen en de geweldige precisie en zijn vakmanschap binnen de industriële vormgeving. Veel over het werk is te vinden op het internet doordat het altijd al veel belangstelling gewekt heeft en als bijzonder ervaren wordt.

Tijdens de KCB tentoonstelling Kunst en Creatieve Industrie in 2014 trok het project *Pillow Talk*, een bewegende hybride sculptuur, gemaakt door Otto, Lia Ruizeveld de Winter en Roel Postema, bijzondere aandacht.

Wat zal ik zeggen? Een markant mens en bijzonder kunstenaar is heengegaan. Veel te vroeg. Wij zullen hem missen.

Irma Haarman, voorzitter

SCHILDERSVERDRIET 56

Het moet vloed zijn, want een groep wulpen vliegt laag over en strijkt neer in het weiland achter het atelier. Als het wad bij Wieringen onder water staat komen ze hier. Met hun lange kromme snavel pikken ze wat rond en vliegen dan weer weg, vrij als ze zijn. Ik moet bedenken of ik ga lopen, fietsen, met de auto ga of met de trein, maar zij doen alles tegelijk. Ze zien de wereld van boven en ook nog van wisselende hoogte. Wat een ruimtelijk inzicht moet er in die koppies zitten, om jaloers op te worden. Geen Pythagoras of Aristoteles nodig, hun vlucht is vrijer en hoger. Beginnen ze in het vroege voorjaar ook nog met zijn allen te jodelen, dan komt muziek uit de hemel! Muziek is denk ik de beste kunstvorm die deze vrijheid benadert. We kunnen dan wel op reis gaan, slepen met koffers, letten op vertrektijden, op aansluitingen, controleposten nemen en ons dan uiteindelijk een beetje vrij voelen, maar het blijft behelpen. Laat mij maar reizen in de geest, daar ben ik erg goed in. Wat is een kunstenaar anders dan een 'door eigen wezen wandelaar' een 'ziener van de muziek der wind; het is zijn ziel zelf die doolt en dwaalt, het lied dat de reiziger zingt' (Fernando Pessoa: *Cancioneiro*). Dit citaat heb ik ergens opgediept uit een operaboekje. Na enig zoeken in het doosje met oude concertprogramma's vond ik het: 'A King, riding' van de componist Klaas de Vries, Holland Festival 1996, wereldpremière! Muzikanten stonden verspreid in de zaal opgesteld en produceerden nog nooit gehoorde klanken op teksten van Pessoa, dit gecombineerd met electronica. De luisteraar werd uitgenodigd

mee te reizen in de geest naar onbekend gebied, waar verleden, heden en toekomst met elkaar verweven zijn. Zoveel vrijheid heb je bij Schubert niet, dan reis je altijd terug naar de Romantische tijd, het verleden. Het klinkt vertrouwd in de oren, dat wel, veel mensen vinden dat prettig. Ze willen wel reizen maar niet naar het onbekende. Dat is het lastige van hedendaagse kunst, er is geen duidelijke bedding. Misschien dat daarom het publiek tijdens de voorstelling begon weg te lopen?

Zelf vond ik de muziek van Klaas de Vries fascinerend en ik bleef met een soort plaatsvervangende schaamte zitten toen na afloop half Carré bleek leeggelopen.

Maar er was gelukkig ook het Holland Festival van 2014 waarin Prometeo van Luigi Nono werd uitgevoerd in de gashouder van de Westergasfabriek. Ook hier een voorstelling waarbij zangers en instrumentalisten in groepen rondom stonden opgesteld, eigentijds en toekomstig gefluister tussen stem, instrument en geluidsband. Ik was verrast dat bij aanvang de gashouder tjkvol publiek zat, maar stomverbaasd toen na twee en een half uur zonder pauze niemand was weggegaan. Integendeel, het publiek was enthousiast! Nono's muziek beluisteren in de industriële ruimte van de gashouder bleek een fantastische symbiose, iedereen bleek bereid om op reis te gaan naar het onbekende, een space-ervaring in een ruimtecapsule!

Michiel Hertroys

(Helaas moest door ruimtegebrek Schildersverdriet 55 in de vorige editie vervallen. U houdt dat tegoed. red.)